

ივერი

1877-1888

საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

1877-1888

ბაზითი ღირს	
თვე	მან. კ.
12	10
11	9 50
10	8 75
9	8
8	7 25
7	6 50

გაზეთის დასავეთად და გერბი განცხადებამათა დასავეთად უნდა მიჰმართოს: თვითონ რედქციას, ახალ ბუკიოვის ქუჩა, სახლი № 9, ბანდელის საცაგოის. გოლონის პრისპექტი, წიარ-კიხის საზოგადოების განცხადებას.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივ სტრიქონი რვა კაპ.

ტულინი, 15 თებერვალი

მთელი ევროპა მიტყვევია ენა იმანზე, რომ შოტლანდის მხედრებმა თუ არა მთლიან კავშირში წინადადებას დასაბამებლად, რომელიც თ. ბისპერსმა შექმნიდა, რომელიც თ. ბისპერსმა შექმნიდა, რომელიც თ. ბისპერსმა შექმნიდა...

თავის ძალაში შევიდეს უკვე შეერული კავშირი. კორნესონ-დენცივიდამ სჩანს, რომ საკარგო საკმითა მინისტრი ფილურენსი დღეს აქამომდე არ ანდა მოულოდბათ თურქმა ამ კავშირს.

მას შემდეგ-გი, რაკი ყოველთვის თავდაჭერილობა და სიტუცა-ფრენილობა ფილურენსმა ბრინსონში საჯაროდ სიტუცა და მოიკვამა და მით იტალიას გადაჭრა—ძალიან ნაც ნუ მოვაქვს თავი, ფილურენსმა არ შეიძლება აზრი არ გამოვიკვამო და კიდევ ურჩობა გაუწიოს კავშირის შედგენასა, ამბობს კორნესონ-დენცივი და უმეტეს, რომ ამის გამო უნდა ვიფიქროთ, რომ წინარის სამინისტროს დღენი დათვლიდნი აქვს და ფინანს ფილურენსი გამინისტროს მოახლოებულა.

რაკი ამ გზით ეს ორი უდადესი დასი ეხანდდელის პარლამენტის ერთად შეერთებული იქნება, მაშინ სამინისტრო იმოწინად მკვიდრი და ზურგ-მაგარი იქნება, რამდენადაც დედაქალაქი გაჭირვებული დად ჰოლოუტოს.

ფერრი ცნობილია როგორც კაცი, რომელსაც, როცა მინისტრად იყო, დედა-აზრად ჰქონდა დანახობა და მოიკვამა გერმანიისთან და ამიტომაც ბევრი ჰქონდა საფრანგეთში, ვინ თუ იმის-მა მოწვევამ სპინსტროში საქმი წავიხიან რუსეთთანა. ოპორტუნისტების გაზეთი „საფრანგეთის რესპუბლიკა“ ამბობს, რომ ევ ტუელი მიზია, იმტომ-რომ დანახობა მკვიდრი განსწობილება საფრანგეთსა და რუსეთს შორის თავის დღემ ისე გუთითადა არა ყოფილა, როგორც ფერრის მინისტრობის დროსა.

თუ გვიტანავთ, სურვილი-გი არა, გარეგნობა ატრიალებს.

განს დროთა ნიშნის არ არის ეპისკოპოს ფრეველის სიტუცა წინაშე, 1-ს თებერვალს, საფრანგეთის პარლამენტში 1. ეპისკოპოსმა აღნიშნა მს მტრობა გერმანიის საფრანგეთის მიმართ, დაუმატა:

„ჩვენ ჩვენს მხრი ბოლო-მოუღებულ მტრობას რომ არ ვიპოვებთ გერმანიისთან. გაუფიქროს, რომ დრო მოვა და ჩვენი გრძობა მათად მივრულად შეიცვლება მის შემდეგ, რაკი ისინი ნება-ყოფილობით და შევიძლიანის გზით დაგვიბრუნებენ ელზას-ლოტარინსა, რასავერვლია, შესაფერის სასიყდელითა. რაც უნდა სიქება—და ამ გუთით-ბელ კრისის მოსაპოვად ეს სახსარი ადვილად შესაძლებელია და მთლიან ვაიხიებს საქმითა მსგავლობის ლოიკას. ის, რაც კასტელიარმა მჭერა-მჭერელობით გამოსთქვა, დღეს იქნება უნდა, ყველას ჭკუში დადგება და მაშინ ევროპაში დაიღვრება საზოგადოება, რომელსაც საფრანგეთის მართლობა ახვარბი უნდა გაუწიოს.“

თუ ფერრის ოდენსე დახლოებვა ჰსურვებია გერმანიისთან, დავაჯეროთ, რომ ელზას-ლოტარინის ასე თუ ისე დაბრუნებას სურვილი ადგილი არა სჭერის: ნიშნავს საფრანგეთის საფრანგეთის საფრანგეთი, თუ გაბრუნებულად და უმისოდ მოჰმევედებოდა გერმანიას. ფერრი მეტად ჭკვიანი იცავს, და ასე თავის დღემ არა გაბრუნებოდა არც მაშინ და არც არასდღეს. ხომ არ მოაქვდა სამისოდ საქმი, რომ იქ პარლამენტში ეპისკოპოსმა ელზას-ლოტარინის დაბრუნებაზე სიტუცა გაუტარა საფრანგეთს და აქ საჭიროდ დაუნახავთ მოიწვიონ სა-

მინისტრად ერთი იმისთანა კაცი, რომელიც საფრანგეთს საქმი გერმანიისთან დახლოების მსურველია მაშინ, როდესაც საფრანგეთმა უკუელზას-ლოტარინსა და კავშირად შეუძლებელია.

ახალი ამბავი

* 27 თებერვალს სამალონო რით დანიშნულია ტულიის ქრუცოკში ცხრდ წოდებული ჩითოსანთა ბლი, რომელსაც ქალები მოცელენი არიან ჩითის კაბებით დაესწრენ.

* ქართლის სათავართო კომიტეტს განუზრახავს ამ სტრუქციულ დანიშნოს წარმოსადგინდ ტრაგედია შექმნილია „ოტელიო“, რომელიც ლექსად არის თარგმნილი ინგლისურითი. მახაბლის მიერ. თვით ოტელიოს როლისათვის კომიტეტი შვიტარობს მოიწვიოს ქუთაისის ბანი კ. ჩუხი.

* აი ერთი სათავართო ამავი კიდევ: სათავართო კომიტეტის მინდობილობით ბანს ალ. მირიანაშვილის გადმოუთარგმნია რუსული პიესა „Рабство мужей“.

* შარშან მისში დაწესდა ბაქოში „ზარბაზ“, ანუ იარმუკობა. წელს მისში მცორად იქნება ასეთი ბაზრობა ბაქოში. ბაზრობისათვის დიდი ალგია ქალაქის მიერ მომანქებული. ამ ალგას 140 ხის ღუქებით და 30-მდე ქეთიკონისა. მსურველს შეუძლიან წინაღუე აიღოს რამდენი თვალს ღუქანი უნდა ბაზრობა არაფერი ხარობს. უმთავრესი საზრო უმუშელებლისა ქერია და ამიტომ მომეტებულად ამას სთვლენ. მანდითად ავილოთ მოსაძლევ, რომელსაც 10 ქვევა ადგილი აქვს; აქედან ერთს ქვევაში დავს დასთესს, მეორეს კი ცრებს, ორში ქუბას, დანარჩენს ექვს ქვევაში ქერი ექმნება. ხენა-თესვა უმუშელო რიგით 21-ს მარტს უნდა იწყებოდეს და თავდებოდეს 7-ს ივნისამდე. თუ ნებინათ და დანიანი ტაროსები დადვა, მარტში დათესილი ქერი 15 ადგილტომ-ღე მოიკვება. საზოგადოდ მკა ბევრად გასწევს 15 ოქტომბრამდე. ერთ ნაწილს (ქვევაზე ოცა ნაკლებია) უნდა თესლად სამი ლოველიაქი (ზომა) ქერი. ქერი იძლევა ერთს ცამეტად, (სამს 13-ის) ქუბა ერთს გულ, დიკ ერთს ექვსად. ქერი უმუშელო ოთხ-კუთხიანი იქი. თითო თაველს 20—50 მარცვლი ასხია. მარცვლი მსხვილია, მაგრამ სქელი კანი (ქტო) აქვს და დიდკვა-დაკრის შემდეგ ბევრს კლებულობს. 84 ლდელიაქი ქერის მარცვლია მოსცა 54 ლდელიაქივე დადელიაქი. ქუბა და დიკ რაც მარცვლია არიან, იმას იძლევიან ფქველად. ქერს უმუშელოში კვირით არა ჰღეწენ; რამდენსამე

ფაქტობრი

სიკრიბა

მწიქამს, მანად მიწამებას
სიღმიე საივანსლე სულისა,
კარვისა, ქვეყნის მოკარისა,
ქვეყნის ბუასვანს წელუდას;
მწიქამს, ფერფლიან კარვის გულისა,
ქამ რა გოგონას სხედას,
თვითონ მანსე კონებას
ტალ-სურეადა ცხელდას,
ქვის მხარდას, კეთილდას
ქამ ოქამს მკეკლდას;
ქამაის, გჭარბუქლდას
ქამსმარად, მკეკლად, მხსნელდას.
ქამს გულის არა ქვედას ბუნებას,
ქამ დაქვეს მკეკლდას-ქვედას!

გაუ-შეშედა

უშუალოს აღწერა

(სენათა ყოვა-ცხოვრებადამ)

უშუალოს საზოგადოება ძვეს მდ.
ქვეყნის სათავეს ახლო და თავისუფლის სენათის თავში მდებარეობს.
მოსაყდელით უშუალოს საზოგადოების კავსაისი დიდის ქედისა, მუ-

დამ თოვლით დაუარული, და დიდ ქედსა და სენათის ქედს შუა ჩამჯარა და ნაკარისა უღელტეხილი; დასავლით—სერები და კალის საზოგადოების ადგილები; სამხრეთით—ნაწილი სენათის ქედისა და ჩრდილოეთით—დიდ დიდგან გადმოსული შტო. ამ ნაირად უშუალოს ოთხი სოფელი ებიანი, ჩუბიანი, ჩაქაში და მუშეში (ძველად ზემო და ქვემო უშუალო) გამოაშვედელია მთებს შორის. სიგრძე უშუალოსა ზემოთ ნაწინებს საზღვრებში დასალოებით 10 ცერისი იქნება, სიგანე-ი ორთა-შუა რიცხით 1/2 ცერსი. უშუალოში ჩამოდის ორი მდინარე: ენგური და ქვიშირი. ამ მდინარეების სათავეები 5 ცერსზე მომორებელია სოფლიდგან. ენგურის მარჯვენა ნაპირზე ვაშლილია სათიბები, მარცხენაზე—არყის და შქერის ტყეები. მდ. ქვიშირის ხეობაში ატყვევია ჰქვიანი. ბუნება აქაც ისეთივეა, როგორც ენგურის ხეობაში ზედ სათიბ-სამწყვესური ადგილები, არყისა და შქერის ტყეები ამ ორს მდინარეს შუა მდებარეობს ქედი „ლეგვა-

რა“, რომელიც სოფლის თავში სწედება. ლეგვარის სოფლის თავში კალთა ვაულოია, ცრატის მოდერნი. ამ ეფრობაზე გაშენებულია უშუალოს სამი სოფელი ებიანი, ჩუბიანი და ჩაქაში, რომელთა მდ. ენგური და ქვიშირი აქეთ-იქეთ ჩამოდის და ჩაქაშის ბოლოში ერთმანერს ეფრთლებიან; მეოთხე სოფელი—მუშეში მდ. ენგურის მარჯვენა ნაპირზეა გაშენებული. მხარისა და ატყვევის ხეობაში მხარად მხედება კაცი ნაქარბაქა-ებს (ქარბაქს სენათის ებიანს „შემორეულს“ დასლის საჯაროში, სადაც მწყვესი საღამის ახარის შეამწყვედეს მეორე დღემდე). ოროვე ხეობათა საზოგადოელი დასარულია უწინდელი დროის გმუხით. ხალხი ამბობს, რომ ძველად მესურობა-ა (უთობლობა) იყოფა და ჯოგებს ისე ინახავდენ, როგორც ენა ჩრდილოეთ ენგურის მდებარეებლები. მაშინდელი ღარჩინელი არიან ეს ქარბაქები და გმუხი. ძელი დასავრებელია, რომ 7200 ფუტამდე აღის, როდესმე მესურობა-ა ყოფილიყოს. ქარბაქები და გმუხი ჩემის აზრით იმს ამტკიცებენ, რომ უშ-

გულში ძველად მტეი ხალხი ყოფილა.

ჩრდილოეთით და სამხრეთით უშუალოს ქედები ჩამოყვება; მარჯვნივ ქედს ქვედა ნაწილი სახნავ-სათეს ადგილებად არის გადაქცეული, ზემოთ-ი საწყვესური ადგილებია; მარცხნივ ქედზე გაშლილია არყისა და შქერის ტყეები.

ერთი მეორესთან შედარებით უშუალოს სათიბი და სამწყვესური ადგილები ექვერ მტეი ექმნება, მინამ სახნავ-სათესი და ოთხჯერ მტეი—მინამ ტყეები. სახნავი მიწა არა ჰყოფნის ხალხს; არიან ისეთი მოსახლენი, რომლებსაც 4 დღიურზე მტეი სახნავი ადგილი არა აქვთ. 12 ქვევაზე მომეტებული ყანა არც ერთს მოსახლეს არა აქვს. ამ ადგილის სიმკაცრესთან ნიადაგი მწირია და გორობს; თუ არა და ძაბური მოსავალი არა მოსახლემ ყანას პატევი დაეკაროს; თუ არა და ძაბური მოსავალი არა მოსახლემ უნდა არა ჰყოფნის მისცემს ყანა. უშუალოში არ იციან ანე-ული. უშუალოებზე ხენა-თესვა აქ არ შეიძლება, ჰხენენ ყანებს მარტო განაზღვრულ. სთესვენ აქ ქერს, ქუთი, დიკსა და წვრილ ცერსებს (ნეინს ლდერ). სიცივის გამო ხენა-თეს-

ვარი არაფერი ხარობს. უმთავრესი საზრო უმუშელებლისა ქერია და ამიტომ მომეტებულად ამას სთვლენ. მანდითად ავილოთ მოსაძლევ, რომელსაც 10 ქვევა ადგილი აქვს; აქედან ერთს ქვევაში დავს დასთესს, მეორეს კი ცრებს, ორში ქუბას, დანარჩენს ექვს ქვევაში ქერი ექმნება. ხენა-თესვა უმუშელო რიგით 21-ს მარტს უნდა იწყებოდეს და თავდებოდეს 7-ს ივნისამდე. თუ ნებინათ და დანიანი ტაროსები დადვა, მარტში დათესილი ქერი 15 ადგილტომ-ღე მოიკვება. საზოგადოდ მკა ბევრად გასწევს 15 ოქტომბრამდე. ერთ ნაწილს (ქვევაზე ოცა ნაკლებია) უნდა თესლად სამი ლოველიაქი (ზომა) ქერი. ქერი იძლევა ერთს ცამეტად, (სამს 13-ის) ქუბა ერთს გულ, დიკ ერთს ექვსად. ქერი უმუშელო ოთხ-კუთხიანი იქი. თითო თაველს 20—50 მარცვლი ასხია. მარცვლი მსხვილია, მაგრამ სქელი კანი (ქტო) აქვს და დიდკვა-დაკრის შემდეგ ბევრს კლებულობს. 84 ლდელიაქი ქერის მარცვლია მოსცა 54 ლდელიაქივე დადელიაქი. ქუბა და დიკ რაც მარცვლია არიან, იმას იძლევიან ფქველად. ქერს უმუშელოში კვირით არა ჰღეწენ; რამდენსამე

